

EL BENEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

¿Han notat, quin fred que fa?

Any II - Núm. 76

Barcelona, 29 novembre de 1932

Preu: 20 cèntims

S'HA ACABAT LA COMPETÈNCIA
— No finguis por, rateia, que ja no ens separaran mai més!

La nova majoria i les noves minories La quarta reconstitució de l'Ajuntament de Barcelona

Amb el bon sentit que el caracteritza, després de trenta anys de catalanisme patrocinat per la Fundació Bernat i Duran (metge), el poble de Catalunya ha donat la lliçó més severa que podia donar i vendre a l'Esquerra Republicana de Catalunya, treient-lo violentament de l'Ajuntament on havia portat durant dinou mesos el que La Veu de Catalunya, amb un tan estrany bon encert, en diu el desgovern de la ciutat, per relegar-la als encara no-nats escons del Museu del Parc de la Ciutadella, prematurament anomenat Parlament de Catalunya.

El sever càstig infligit als homes de l'Esquerra, que tan segurs es creien a la Casa de la Ciutat, servirà d'escarment a aquells altres que, de manera tortuosa, dreturera o esquerrana, vulguin seguir el mateix camí. La derrota moral ha estat aclaparadora i ha servit admirablement per a fer ressortir la victòria, igualment moral, per estrany que pugui semblar, del partit radical, ja que aquest, no presentant cap regidor en candidatura, ha pogut veure com el poble ja estava content de la gestió d'aquells homes abnegats, i no els volia treure dels llocs que tan dignament i tan tradicionalment ocupaven per a fer amb ells provatures sempre arriscades.

Es per això que, si l'Esquerra Republicana ha vist els seus regles fondre's a l'Ajuntament com un bolado, el Partit radical ha pogut conservar a la Casa Gran els seus regles, i fins permetre's el luxe de mantenir un dels seus membres en tourné permanent i electoral per la província de Tarragona.

Es gràcies a les activitats d'aquest regidor tan benemerit com Grisó, que el Partit Radical, que ha sabut obtenir en aquestes eleccions una brillant victòria moral, sabrà obtenir-ne una altra de més brillant encara i més moral, en les properes eleccions a regidors.

Mentrestant, però, s'ha d'aconteixar, a l'Ajuntament, amb una que no n'és tant, de la segona cosa, però que li dona una influència que no havia tingut mai ni en els millors temps de qualsevol de les col·laboracions. A l'Ajuntament, aquestes eleccions catastròfiques han agrupat les forces d'una manera insospitada, perquè de tots els que han guanyat vots, només la Lliga hi ha conservat les posicions, mentre que ni Acció Catala-

na, ni els comunistes, ni la Dreta, ni els carlins no han pogut ficar-hi un sol representant (més ben dit, ni un comissionista, ja que els regidors, en entrar a les comissions, són més comissionistes que representants). En canvi, dels que han perdut vots tenim que els radicals segueixen amb tots els seus comissionistes intactes, ja que al senyor Grisó ningú no l'ha pogut tocar encara. Els únics que s'han sotmès a les lleis de la Naturalesa—tan sàvia sempre—han estat els de l'Esquerra, que, havent perdut 50.000 vots, han perdut cinc llocs, que és el que corresponia en justícia.

Gràcies a això i als regidors de l'Esquerra domiciliats a Madrid, la Lliga, com en els bons temps de l'Emiliano podrà fer, com diu La

Humanitat, mànigues i capirotos. Ara, que el paper d'Emiliano se'l disputen diversos regidors radicals. Se'l disputen, però, el guanyarà un de sol.

D'aquesta manera tenim que l'Ajuntament es compondrà de les següents minories:

Minoria parlamentària constituent espanyola:

Companys, Lluhi, Aragai, Campalans, Xirau A. (Palau).

Minoria parlamentària constituent catalana:

Casanoves, Comes, Casanelles.

Minoria consistorial d'Esquerra heterodoxa:

Aiguader, Ventós, Escofet, Pla, Vilalta.

Minoria consistorial d'Esquerra ortodoxa: Ventalló.

(Acaba a la pàg. 4, col. 5)

S'ha descobert el misteri! En Grisó fa el viatge Tarragona-Barcelona, passant per Africa, Asia, Oceania i Amèrica, amb els respectius oceans

La inquietud causada per la prolongada absència del senyor Grisó, que, havent sortit precipitadament cap a Tarragona a fer campanya electoral, i d'aquesta històrica ciutat dels Escipions amb arros precipitadament cap a Barcelona, obeint obedientment la crida del senyor Giral i de la policia, i que, no obstant, no havia arribat encara a la ciutat comtal a l'hora de vendre's el darrer exemplar d'aquest número, s'ha calmat sobtadament a la nostra redacció quan, en eliminar de la nostra galena els paràsits toreskians, hem pogut captar (amb tot i la crisi, mitjà per a «ajudar» un «poble» cara podem captar) uns radiogrames urgents que publiquem a continuació, expedits per l'il·lustre viatger a través de la seva ruta.

Tarragona, 15 d'octubre (ralentit). — Surto immediatament cap a Barcelona. Tranquillitzeu el jutge. — Grisó.

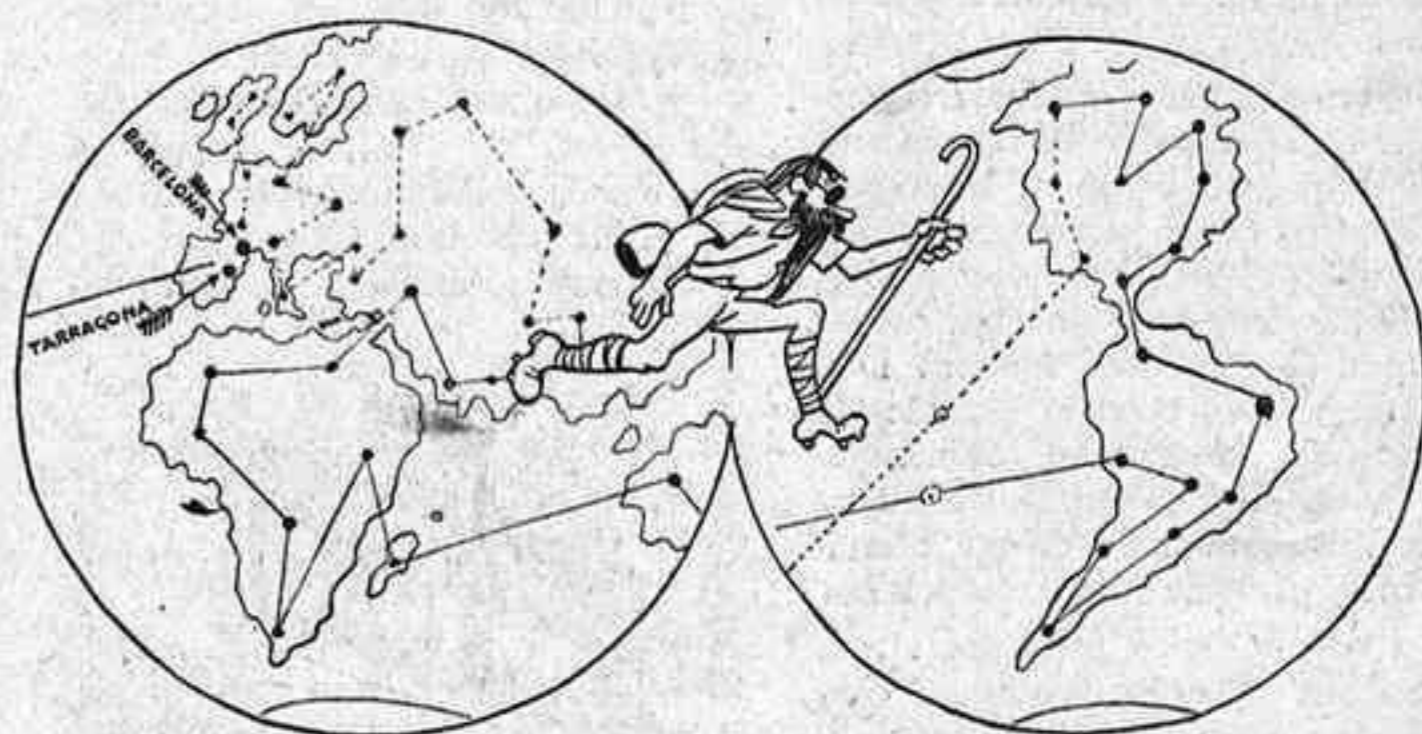
Palma de Mallorca, 20 d'octubre (ralentit). — Viatge normal, però marejador. Llàstima que arribés buit i l'hagis de posar a parlar anglès, sense saber l'anglès! Fins aviat. — Grisó.

En Grisó sortint d'Egipte

Nàpols, 24 octubre (ralentit). — Tan a prop de Barcelona i tan lluny! Els macarrons, excel·lents; massa llargs potser. — Grisó.

El Pireu, 2 novembre. — Hospitalària població! Com el seu nom ordena, pirem. — Grisó.

La volta al món d'en Grisó, o el viatge Tarragona a Barcelona a l'inrevés

Jerusalem, 5 novembre. — He compromès el vot del Mar Mort. Tot va bé. Segueixo campanya electoral. El Jordà, bellíssim. — Grisó.

La Meca, 8 novembre. — Segueixo ruta cap a Barcelona, amb un carregament de mecacs. Prepareu dictàmens per fer-les entrar a l'Ajuntament. — Grisó.

Allahabad, 12 novembre. — Allahabad sigui Déu! (laic). Ja em falta poc per arribar! Records al cor-religionari Ibàñez. — Grisó.

Colombo, 15 novembre. — Records dels senyors Ulloa i Carreres Valls. Segueixo viatge. — Grisó.

Papeete (Tahiti), 15. — He comprat el Papitu i he vist la senyora Aurora Bertrana, que m'ha promès el vot. — Grisó.

Oceà Pacífic, 19. — He comprat el vot d'Allan Gerbault! Victòria segura! Vinc! — Grisó.

Oceà Pacífic, 19. — He comprat el vot del capità Blanco! Victòria! Fins demà a les urpes (1). — Grisó.

Los Angeles, 20. — Impossible arribar avui. Voto en esperit per la radicalització de la política catalana. Records al germà de l'Angel Samblancat. Segueixo ràpidament viatge. — Grisó.

Sing Sing, 23. — Una petita pan-ne em retardarà algun temps en aquesta pacífica ciutat. Aprofito

l'ocasió per seguir uns curssets en aquest establiment docent. Portaré els darrers avenços de la tècnica i us en faré cinc cinc... — Grisó.

En Grisó en ple Atlàntic

No hem rebut cap més radiograma de l'il·lustre viatger, però per informes particulars sabem que seguirà el seu ràpid viatge de tornada de Tarragona tan bon punt s'hagi entrevistat amb el senyor Jimmy Walker, ex-alcalde de Nova York, que en sap la prima, però que actualment està viatjant per Europa.

(1) El viatger devia voler dir urnes.

Notes de Societat

En Companys ha estat contractat per l'Empresa de l'«Olympia» per a fer de jogleur dels seus propis pinyols.

Els radi-escotes diuen que enyoren l'Angel Samblancat.

Don Lacandru Lerroux ha començat la captura del campesino en vistes a les properes eleccions.

Els Cent Homes d'en Fontbernat diu que volen entrar a l'Ajuntament.

En Pich i Pon encara no s'ha pogut vendre l'ànima al diable.

El nen Utrillo diu que ha pagat el sastre.

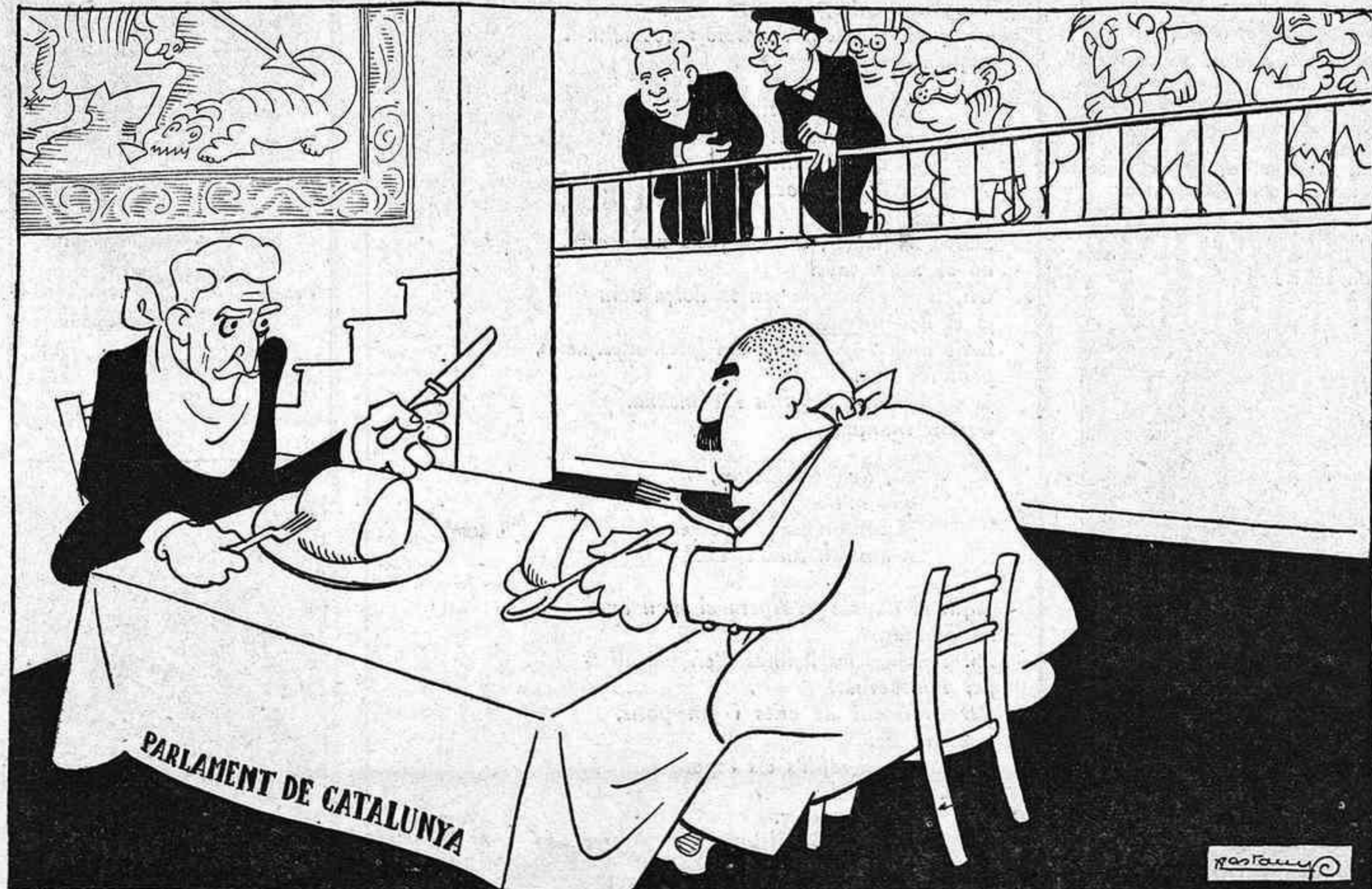
En Grisó ha estat vist darrera els bigotis grisos d'en Màrius Aguilà.

El pobre rabassaire prepara un sopar de desgreuge al senyor Noguera i Comet.

A «La Rambla» preparen un extraordinari. Mirin si en serà d'extraordinari que s'hi parlarà d'en Macià.

Encara que no ho sembli ha estat descobert una agència d'empleus no-municipals.

Tots els Xiraus Palaus (que ja és dir!) porten mitjons «Moltfort's».

EL SISTEMA DESPROPORCIONAL. — I d'aquests d'aquí dali, què en farem?
— De tant en tant els tirarem un os.

Castelló

Correspondència

Hermes. — Va tot. Sereu ser-
yit amb la història de la foto.
Cabrit. — Teniu tota la raó.
Nitram. — Bona «ovella»!
Espina. — ¿No sou vós ma-
teix el que va votar aquesta can-
didatura?
Be-neit. — Deu ser que es ven
el P. O. R. C.
H. Y. — Cercarem la forma de
dir-ho.
Padrés. — Tan amics com sem-
pre, però no ens interessa publi-
car anuncis de frare.
Donald. — Més atabalats del
que us penseu.
Consol. — Ja ens convé, ja.
L. H. — Ella diu que no.
Carles. — Perdoneu, però no
podem donar l'abast.
K. P. — No és el vostre fort.

15.000 vegades monstre, 15.000

La inefable senyora Lliga Re-
gionalista, que de vegades també
ha usat els noms de Concòrdia
Ciudadana, Pacificació Social i al-
tres que no sentim no recordar, ha
decidit celebrar com cal la seva
victòria moral en les darreres elec-
cions.

I com que per a celebrar aques-
ta mena de coses no hi ha res més
indicat que un banquet, la respecta-
ble senyora de referència ha deci-
dit obsequiar tots els seus afiliats
i simpatitzants amb un àpat mon-
stre que se celebrarà, ajudant Déu
i amb el corresponent permís de
l'autoritat, el pròxim diumenge,
dia 4, en un dels Palaus de Mont-
juïc, precisament en el que ofereixi
més garanties de consistència.

La característica principal i més
important d'aquest obsequi, consi-
steix en que precisament cada ob-
sequiat haurà d'abonar de la but-
xaca llur (que diria qualsevol re-
dactor de *La Humanitat*) l'import
del dinar, que assoleix la respecta-
ble quantitat de dotze pessetes.
L'altra característica principal és el
menú, que (propaganda gratuïta
que fem a la Lliga) consistirà en
una tassetta de brou, un parell de
tallets de fiambre i un osset de pol-
llastre. Ja veuen, doncs, que es
tracta d'un àpat veritablement
monstre.

Es a dir, quinze mil vegades
monstre, perquè els de la Lliga
han encarregat dinar per quinze
mil!

F. García Sanchiz

donarà tres de les seves
famoses

"Charlas Líricas"
al Palau de la Música
Catalana

Dies festius, 4, 8 i 11
de desembre, tarda

TEMA:

ORIENTE, EL VIAJE DE VIAJES

Ja en podeu menjar de
PANELLETES I TORRONS!
Si teniu a mà el
SUCRE DE MADUIXES
Evitareu entarfeos

PROBLEMA DE LA CIRCULACIÓ?
Paradisos vachierians

amb el cor a la mà.

UNA DERROTA NO VE MAI SOLA

L'Opinió publica al centre de la
primera pàgina un anunci que diu:

Lectors de L'OPINIO
Vegeu a la pàgina 3 el bulletí
amb les condicions de subscripció
al nostre diari.
Subscrivint-vos, estalviareu di-
ners i contribuïreu a establir el
tiratge de L'OPINIO.
Fins el foment del petit estalvi
ha hagut de prendre l'Esquerra a
Acció Catalana!

PARLEU AMB PROPIETAT, SI US PLAU

Això va passar a la Puda de
Montserrat. Uns propagandistes de
l'Esquerra anaven a cantar les ex-
cellències de la seva candidatura,
i el que anava a parlar en primer
terme s'engagà amb un «Pudents
i pudents» que va fer tremolar
les parets del local.

Per fortuna, un dels seus com-
panyos intervingué ràpid:
—No siguis ruc. Deixa'm par-
lar a mi.

I com a preàmbul cridà:
—Fills de Puda!
Desistim d'explicar la continua-
ció.

RETOLS EN CATALA
—Jo, ja he complert.

EL DR. SALVAT NAVARRO I LA «BROMOLOGIA»

El radical professor, i professor
de «BROMOLOGIA» JUANES JUANES
qui sovint hem alludit en aques-
tes pàgines (vegi's números 42 i
70 d'EL BE NEGRE), l'altre dia,
tot explicant «bromologia» (aneu
a saber quin dimoni de relació hi
deu veure), va fer aquestes mani-
festacions:

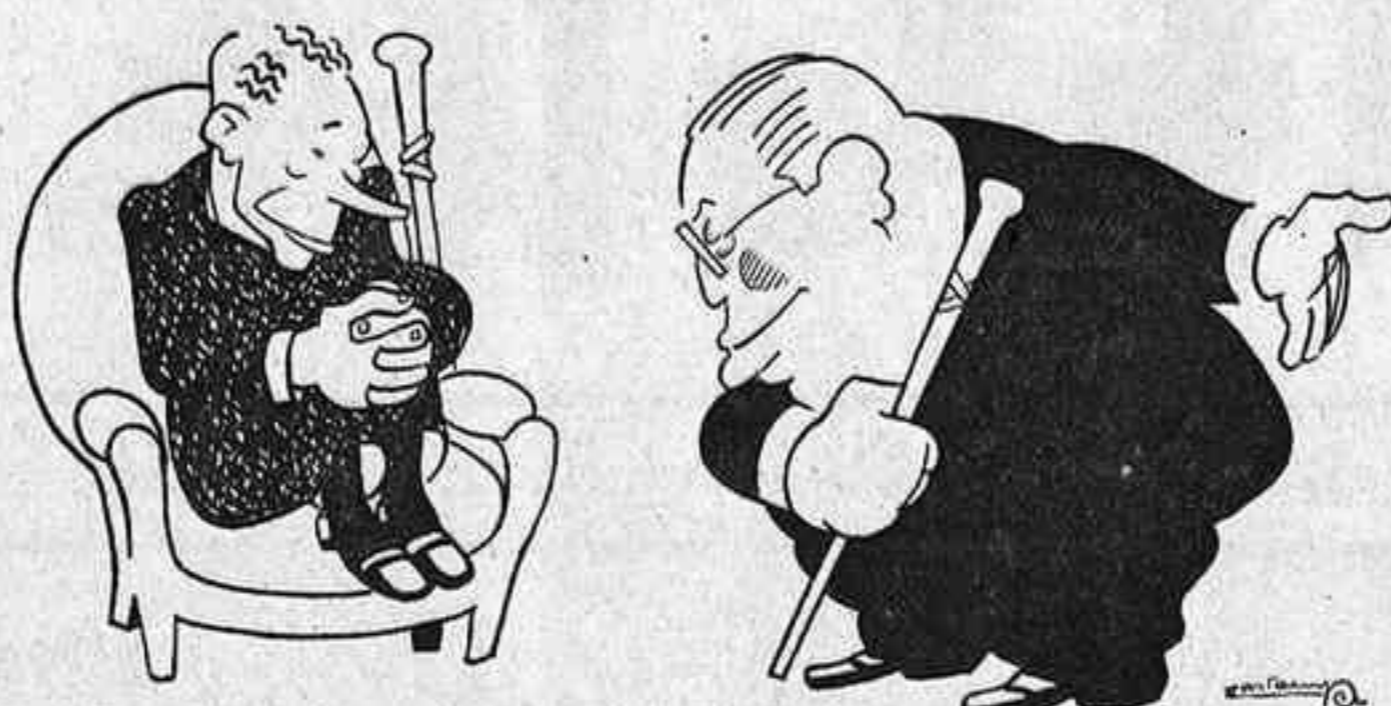
No hay que fiarse, ni prestar
crédito a esos libelos mal llama-
dos semanarios satíricos. Puede te-
nerse una gran inteligencia y ser
hombre de gran cultura (parla
d'en Pich i Pon) y aparecer en EL
BE NEGRE con una lámpara encen-
dida encima de la cabeza.

Evidentment, evidentment. Si el
portar una bombeta encesa sobre
el cap, volgués significar intelli-
gència i cultura, ni hi hauríem pin-
tat a don Joan, ni hi pintariem
el seu il·lustre defensor.

PREVISIO

El president Macià va assistir a
la funció que Grock va dedicar als
nois de les escoles de Barcelona,
i va ésser molt ben rebut pels
menuts.

En saber-ho, el senyor Duran
i Ventosa va dir, consternat:
—Malament! Aquest bon home
ja se'ns treballa els vots del elec-
torat d'aquí deu anys. No en sor-
tirem mai!...

LA DIMISSIÓ DE LES TINENCIES

Giralt: Si a vostès els sembla que haig de dimi-
tir la vara... miri...
qué sè lo...

Aiguadé: Què vol que li digui, jo, ara?

Giralt: Bé, doncs, si s'hi empenyen me la quedaré.

ELS BENS FLORALS

L'Emigrant Casanoves

(Aquesta cançó s'ha de cantar amb la música de
«L'Emigrant», perquè faci el seu efecte.)

Ai, dolç Consistori,
que m'has fet famós,
ja comprendràs que plori,
si em fan tocà el dos!

Perles d'amor, gentils telefonistes,
guardies urbans,
a un altre lloc me'n vaig a prendre vistes
i a fé els gegants.
Noies que heveu omplert la meua vida,
podeu plorar!
Al Parlament avui la pàtria em crida
i el senyor Macià.

Ai, dolç Consistori,
que m'has fet famós,
ja comprendràs que plori,
si em fan tocà el dos!

Obès Giralt, moreno Abel Velilla,
Jesús Ulled,
del vostre si me'n vaig cordant l'armilla,
perquè tinc fred.
Tendre Ventós, Bertran, Vachier, Vilalta,
Xirau Palau,
mireu el plor que em va regant la galta!
Adéu-siau!

Ai, dolç Consistori,
que m'has fet famós,
ja comprendràs que plori,
si em fan tocà el dos!

Grisó traïdor, que t'entreté ta tia?
On t'has ficat?
En mon adéu, tenir-te jo voldria
al meu costat.
Sánchez, Marlès, gent tèrbola i barata,
Vinyals i Oller,
en 'quest moment de plors i xocolata!
suqueu també!

Ai, dolç Consistori,
que m'has fet famós,
ja comprendràs que plori,
si em fan tocà el dos!

Doctò Aiguadé, no em facis mala cara,
no et veuré més!
Oh, si al calaix on jeu ta dolça vara
jo el lloc tingué!
Estic molt trist, no us em gireu d'esquena,
panteres vils!
Ja us deixaré, Sagarra i Pellicena,
dormir tranquils!

Ai, dolç Consistori,
que m'has fet famós,
ja comprendràs que plori,
si em fan tocà el dos!

Aquí al davant m'espera el meu exili
de diputat.
Ai! canviaré les llaunes d'en Bausili
pel Fontbernat!
Per President de crits i poti-potis,
quedaré bé.
Senyor Ribé, refili's els bigotis
i... passi-ho bé!...

Ai, dolç Consistori,
que m'has fet famós,
ja comprendràs que plori,
si em fan tocà el dos!

ELS JOANS VENCEN ALS LLUISOS

¿Era possible que, en una
República de Treballadors laics
de totes menes de maneres, po-
guessin arribar en lloc els Lluí-
sos?

Es per això que l'«Esquerra»
va tenir cura de fer la seva
candidatura sense ni un Lluís.
Fixin-se: Set Joans, a saber:
Lluh, Puig i Ferrater, Soler i
Pla, Casanoves, Tauler i Soler
Bru i Fronjosa.

A can Cambó i els seus repu-
blicans de trinca, van incloure
a Lluís Duran i Ventosa, Lluís
Jover Nonell i Lluís Celis Pujol
que són tres i tenint en compte
que en Duran i Ventosa

«...es un don Luis
que vale, lo menos, dos...»
Heus ací el perquè de la seva
desfeta.

I els radicals?
Els radicals tenen també a
Lluís Matutano i Lluís Rufasta.
I pensar que tenien un Joan i
no l'han sabut aprofitar, encara
que es dignés Pichon!

Ens agradaria sentir els comen-
taris que farà en Marrianius
Aguilaram a la revista òrgan
dels «pasatiempistas», *La No-
che*, en aquells mig articlets
amb què encapsala la drete de la
plana.

—Per què sortirà de Barcelona, ara?
—Per que ningú sabia dir Friedrichs-
hafen.

ATABALAMENT

Dimarts passat, *La Publicitat*
publicava aquest telegrama:
UNA FORTA PEDREGADA AL
CANADA

Nabooospruit (Transvaal), 21.—
Una violenta tempestat acompanyada
de pedregades com no s'havien
vist mai, s'ha desencadenat a
la regió de Springbo.

L'endemà pasat de les eleccions,
es comprèn que a *La Publi* con-
fonguin el Transvaal amb el Ca-
nadà.

"Au Pingouin"

Baudouillers, 10 :: Teléfono 20013

CADA DIA,
MENUS EXQUISITS

MENÚ DE DIMECRES

A 10 PESSETES

- Hors d'œuvres Pingouin
- Soupe Marseillaise
- Filet de barbeu ancienne
- Tournedos royale
- Fromages
- Fruits

El problema de la policia catalana

Hem rebut la següent lletra, di-
rigida exteriorment al director de
EL BE NEGRE:

«Senyor director de «Estampa».
Molt senyor meu: Profundament
commogut per la crisi que travessa
la informació sensacional i amb
l'ai al cor per si es confirmaria o
no es confirmaria la notícia per
vostè donada de si es trobava o no
es trobava el fill del Tzar de Rús-
sia entre els penitents de la serra
de Còrdova, he pensat que, lector
assidu de la seva revista, bé po-
dria també col·laborar-hi com tan
els Paquets Madrids de tot el món.
Com que crec que seria interessant,
després d'haver-nos ensenyat els
guardies d'assalt de la República,
que ens ensenyessin els que tindrà
Catalunya, m'he permès ter-li una
petita informació i girar-li una pe-
tuta lletra.—Deu atmo., Josep A.
Trabal.»

UNS POLICIES DE COS SENCER

Ens trobem davant del general
Dencàs, diputat a les Constituents
catalanes, com tot general que s'es-
tumi, home capacitat i ple d'ener-
gia i del sentiment de la responsa-
bilitat que el seu càrrec li carrega
(a l'Esquerra, naturalment) damunt
les seves robustes espalles.

—¿Com organitzaran les futures
forces de la policia catalana?
—No les organitzarem—ens con-
testa amb convicció—. Encara que
futures, ja fa temps que estan
organitzades.

—Ah? (Josep A.)

—Sí; les tenim organitzades i
equipades, i amb una moral que
voldrien per a ells molts dels que
denigren i tiren el llot del carrer a
la cara del nostre partit. Els funcio-
naris de policia, per bé que fut-
urs com a policies, són ja efectius
com a funcionaris, i uns funcionen
i altres no funcionen, però estan
disposats a funcionar tan bon punt
se'ls demani que funcionin.

—¿Podrieu dir-me, general, al-
guna cosa del traspàs de serveis?

—Ni una paraula. Permeteu-me
que em tanqui en la reserva més
absoluta. Si voleu saber alguna cosa
aneu a veure el cap superior ac-
tual de la policia.

I, naturalment, hi anàrem.

ELS PREPARATIUS DEL TRASPAS

Trobàrem el senyor Ibàñez, com
de costum, amabilíssim. En veure-
ns es desfeia en compliments i
haguérem de pregar-li que no es
desfés tan aviat perquè Barcelona
es quecaria sense cap de policia
abans d'hora. Li preguntàrem, na-
turalment, com es faria el traspàs
de serveis de policia a la Genera-
litat.

—Naturalment, como se hacen
estas cosas.

—I—insinuàrem nosaltres—¿no
hi haurà un període de transició?

—Transición ¿de qué? ¿Para
qué ha de haber transición? Pero
digame: ¿qué quiere decir transi-
ción?

—Home, sap? una cosa així, com
li diré? Així, un temps les coses
no vagin gaire bé...

—Claro, hombre, naturalmente,
no faltaba más! Si no, ¿para qué
hubiéramos servido nosotros?

—Però vostès els ajudaran, als
policies catalans, no?

—Naturalment, hombre, natu-
ralment; les ensenàrem y, sobre
todo, les entrenàremos. ¿Cómo
podria la policia conocer a los la-
drones si los ladrones no robanen?
¿Y cómo conoceria a los asesinos
si los asesinos no asesinasen? Y,
sin conocerlos, ¿cómo podría dete-
nerlos? Por esto, en este periodo
que usted llama de transición, la
policia de la Generalitat se entre-
narà en el trabajo y así aprenderá.
Lástima, hombre, lástima, que con
eso de la abolición de la prostitu-
ción se van a perder ocasiones
magníficas de lucimiento y prove-
cho. Nada, nada—acabá dient el
senyor Ibàñez—, que creo que se
van ustedes a divertir...

En sortir de Jefatura, el sol es
ponia en mig d'una orgia dels co-
lors nostrats.

JOSEP A. (al) TRAVEALEZ

La majoria esquerrana del Parlament de Catalunya, la qual, com se
sap, serà dirigida per en Fontbernat

